

Efter hvad jeg har kunnet forstaa særlig paa det Foredrag, der for nogle Aftener siden blev holdt af en betydelig Finansmand herhjemme, synes der at være en Forbedring i Forholdene, og der er formentlig ogsaa nu Betingelser for en saadan Nedsættelse af Diskontoen. Og saa snart Diskontoen gaar ned, vil som en næsten uvægerlig Følge deraf Kreditforenings- og Hypotekbankobligationer gaa op. Det var jo væsentlig Nationalbankens høje Diskonto, der i sin Tid bevirkede at disse Papirer, som er de bedste, vi har, gik saa langt ned, at det egentlig var ganske faretruende, og hvorved den danske Nationalformue sænkedes i samme Omfang. Det gjorde det næsten umuligt for alle os, der repræsenterer Selskaber, som har Interesse i disse Papirer, at have med vor Virksomhed at gøre. Jeg betragter det som en selvfølgelig Ting, at Tilskudslovene forlænges, muligvis med den Ændring, at der fra Statens Side skaffes Kommunerne Adgang til at faa kontante Penge. Det var et lykkeligt Forhold ved den sidste Lov — og for øvrigt ogsaa ved Loven af 10. September, men særlig ved den sidste Lov af 1. April 1920 —, at de kontante Tilskud skulde kontant udbetales. Det var en betydelig Lettelse for dem, der byggede, at de ikke selv skulde skaffe disse Penge. Og særlig var det en Lettelse for Kommunerne, som, hvis de skulde bygge, var nødsaget til enten selv at skaffe disse Penge eller garantere for dem. Og ser det galt ud for Staten, ser det jo meget værre ud for Kommunerne. Staten har jo altid Adgang til at skaffe sig forøgede Indtægter, det har Kommunerne derimod ikke. Jeg vil derfor tro, at Staten i langt større Udstrækning kunde skaffe disponibel Kapital til Udlaan til Kommunerne til Byggeriet, og jeg tror, det vilde være en saare heldig Foranstaltning, om der blev skaffet saadanne kontante Penge. Jeg tror, de vilde komme ind igen for Statskassen, fordi der derved kommer en Virksomhed i Gang, som Statskassen til syvende og sidst slet ikke kan undvære. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke allerede nu i sin Svartale kunde fremkomme med en Antydning af, om Regeringen er til Sinds at forny disse Love. Det betyder nemlig noget at faa det at vide allerede nu. Der er jo mange Ting, der skal lægges til Rette, og som ikke lader sig udføre fra i Dag til i Morgen. Der er store Forarbejder, og de kan foretages nu, uden at det koster noget, hvis man saa nogenlunde ved, hvordan Ministeriets eller eventuelt den højtærede

Indenrigsministers Stilling er til disse Spørgsmaal.

Jeg vil ligeledes gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Minister angaaende et Par andre Ting. Det vilde være saare heldigt, om man allerede nu kunde erfare Ministerens Stilling til en Fornydelse af Huslejeloven, der udløber 1. April sammen med de før nævnte Love. Der afholdes i disse Dage et Delegeretmøde af Grundejere, og man har der enstemmigt vedtaget en Resolution, der opfordrer Regeringen til ikke at forny Huslejeloven. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister ikke at lytte alt for meget til disse Røster. Det vilde nemlig være en Samfundsulykke, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, hvis Huslejeloven blev ophævet. Og jeg tror heller ikke, at nogen ansvarlig Politiker, hverken i dette eller det andet høje Ting, tør gaa til et saadant Skridt som det. Grundejerne opfordrer til. Det vilde heller ikke være forsvarligt ud fra det Synspunkt, som i sin Tid blev lagt til Grund for Loven, nemlig det, at der er en Bolignød af et saadant Omfang, at man maa beskytte de svageste, og de svageste er naturligvis Lejerne. Naar det gælder Boligen, staaer de ganske uden Værn, og Statsmagten har nu en Pligt til at støtte Borgerne, naar Forholdene er, som de er i Øjeblikket mellem Lejer og Ejer. Det vilde være heldigt, om vi allerede nu kunde erfare den højtærede Ministers Stilling til dette Spørgsmaal. Boligkommissionen afgav i Fjor sin Betænkning, og daværende Indenrigsminister Berg udtalte ved de Loves Forelæggelse, som jeg nylig har talt om, at alle de øvrige Spørgsmaal, som Betænkningen omfattede, vilde han tage under velvillig Overvejelse og eventuelt fremsætte Forslag derom i næste Samling, altsaa denne Samling, naar han havde set paa hver enkelt Ting og overvejet, om der var Grund til at fremføre dem. Afdøde Indenrigsminister Berg saa meget forstaaende paa disse store Spørgsmaal. Ved de mange personlige Konferencer og Samtaler, jeg havde med ham, viste han foruden Forstaaelse ogsaa dyb Interesse for disse Forhold.

For øvrigt takker jeg den nuværende højtærede Minister, fordi han har fortolket de alt gældende Love, som han har taget i Arv efter afdøde Berg, paa den Maade, som sket er. Det giver mig det Indtryk, at man ogsaa hos ham vil møde den samme Forstaaelse overfor de andre Spørgsmaal, som Boligkommissionen tager Sigte paa, for manges Vedkommende ganske enstemmigt. Jeg skal saaledes ganske kort nævne Boligtilsynet,